

[Chr. Madsen.]

år ikke haft lov til at bygge ret meget. Tidligere havde vi — ja, det har vi forøvrigt stadig væk — en bestemmelse om, at når sociale boligforeninger bygger, skal socialkontoret have 10 pct. deraf til disposition til folke- og invalidepensionister. Der er som sagt ikke blevet bygget noget væsentligt i Ålborg de sidste 3 år; man er langt tilbage med hensyn til sådanne lejligheder, som forbeholdes de gamle og invaliderne, og det betyder, at boligøden bliver stadig større, for havde man haft noget at tage de 10 pct. af, kunne man jo frigøre noget af den gamle boligmasse.

De sygehuse, der skal bygges til alderdomssvækkede, hjemmene til de kronisk syge, og hvad der ellers er, kommer ind under den kvota, de forskellige byer har til byggeri, og hvis der fortsat skal være byggebegrænsning også på dette område, kan man jo ikke rigtig komme videre med denne meget vigtige del af forslaget. Har den højtærede socialminister tænkt på at søge ændringer gennemført på dette område enten over sociallovgivningen eller ad andre veje?

Med disse bemærkninger kan jeg på socialistisk folkepartis vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget. Vi håber, loven må blive til gavn for de mange mennesker, der sidder nederst ved det danske samfunds bord. Om man derfor vil betegne disse mennesker som vore fattige, afhænger af, hvordan man vil definere det mangetydige begreb fattigdom.

Arne Bertelsen: Med vedtagelsen af loven om revalidering, som også mit parti betragter som et stort fremskridt, måtte nødvendigvis visse ændringer i loven om offentlig forsorg blive nødvendige.

I den skriftlige fremsættelse udtaler den højtærede socialminister, at forslaget tager sigte på en rationalisering og modernisering af forsorgsloven, og taler om forenkling af og reduktion i antallet af lovparagraffer, en reduktion på 106 paragraffer. Den højtærede minister har ikke medregnet revalideringsloven, som lovforslaget henviser til allerede i § 1, stk. 1. Skal man tale om reduktion, er det dog rimeligt at se på lovkomplekset som helhed: loven om offent-

lig forsorg, den påtænkte særlov om børne- og ungdomsforsorgen samt revalideringsloven, og så bliver reduktionen en hel del mindre. Revalideringsloven, som endnu kun er en rammelov, indeholder foreløbig 23 omfattende paragraffer og vil medføre en betydelig administrationsforøgelse, efterhånden som dens løfter realiseres.

Den bedste forenkling og modernisering ville det have været, om loven var blevet skrevet på dansk i stedet for stadig at følge kancellisproget fra slutningen af det 17. århundrede, dengang det danske og det tyske kancelli blev adskilt.

Over denne sal står skrevet: „Med lov skal land bygges“ fra indledningen til Jydske Lov. Lidt senere i samme indledning står der: „Loven skal være åbenbar, så at alle mænd måtte vide og forstå, hvad loven siger...“. Dette har man ikke interesseret sig så meget for i de senere århundreder, skønt det er fuldt så vigtigt et princip som det først nævnte motto. Tænk, hvor megen ærgrelse, hvor meget overflødig arbejde og hvor mange overflødige fortolkere man kunne spare, såfremt loven virkelig var åbenbar og forståelig. Jeg behøver blot at henviser til refusionsafsnittet her, eller må jeg læse § 102, stk. 1, op:

„Under de i § 83 fastsatte betingelser kan moderen fordre det faderen eller en bidragspligtig i henhold til den derom gældende lovgivning ved overøvrighedens resolution, en af samme godkendt overenskomst eller en dom pålagte bidrag til dækning af udgifterne ved moderens barselfærd og underhold udbetalt af det offentlige inden for den i § 104 fastsatte grænse, så snart bidragets forfaldsdag er forløbet, uden at bidraget er erlagt.“

Hvorfor dog udtrykke sig så krukket og unaturligt, når det hele let kan siges på 3 linjer moderne dansk? Hvorledes kan den højtærede socialminister lægge navn til et sprog som dette, og hvor længe vil folketinget finde sig i et sprog, som mange mennesker slet ikke vil kunne forstå, og de fleste må læse flere gange, før de forstår det?

Den bedste forenkling og modernisering: forenkling af lovsproget, har vi ikke fået. Den kunne have forenklet hele arbejdsgangen og lovens administration og have umuliggjort forkert fortolkning.